

Grad forældet, og der er kommet en Række af Bestemmelser, som ere meget vanskelige at finde Rede i. Ser man efter i det meget bekendte Sürgensens Lovlexikon, vil man der finde Afgjørelser fra ældre Tider, der ere i Strid med, hvad der nu anses for at være rigtigt. Saaledes skal jeg eksempelvis nævne, at man tidligere har antaget, at naar en fremmed Kvinde giste sig med en dansk Mand, saa fik hun derved Indfødsret. Denne Antagelse er man senere kommen bort fra, og det er vist ogsaa i bedre Overensstemmelse med Grundloven, hvor der udtrykkelig staar, at en Udlanding kun kan faae Indfødsret ved Lov. Der er andre Punkter, hvor Indfødsretsloven ikke er tidssvarende. Jeg skal benytte Leiligheden, da den høitæredede Justitsminister er til Stede, til at minde om, hvad der er foregaaet en Gang under Forhandlingen om en Indfødsretslov her i Thinget, da Justitsministeren tog Ordet og gav mig Ret i, at med Hensyn til Børnepligten var Danmark et Undtagelsesland, idet det er, et af de saa civiliserede Lande og maasse det eneste, hvor Fremmede udskrives, Noget, som kunde berede Vanskeligheder ligeoverfor Udlandet. Jeg skal fremdeles nævne den Mærkværdighed, at medens ellers Indfødsret kræves til at blive kommunal valgberettiget og valgbar, saa er det ikke Tilfældet i Handelspladserne, s. Ex. ikke paa Frederiksberg. Man behøver altsaa blot at flytte det korte Stykke fra Kjøbenhavn til Frederiksberg for at kunne vælge og vælges til Kommunalbestyrelsen. Med Hensyn til Betingelserne for at blive ansat til Tjeneste ved Jernbanerne, da fordres der ligeledes i Almindelighed Indfødsret, men dog ikke altid, s. Ex. ikke ved den østjællandske Bane, der kan man blive ansat uden Indfødsret. Det er kun eksempelvis, jeg nævner dette til Støtte for, hvad jeg iøvrigt ikke skal opholde mig videre ved, at Udvalget saa langt fra frasalder det saa ofte fremsatte Ønske, at det tværtimod fastholder Ønsket om, at det en Gang maa lykkes at faae et samlet Gjenensyn af Indfødsretten og dens Virkninger. Iøvrigt er Udvalget enigt om, saaledes som Lovforslaget foreligger her, at anbefale det høie Thing at stemme for det.

Justitsministeren (Nellemann):

Det er vistnok saa, som den sidste ærede Taler yttrede, at Lovgivningen om Indfødsretten i flere Henseender kan trænge til Revision, og det gjælder egentlig ikke blot om Lovgivningen om Indfødsretten, men i det Hele taget Lovgivningen om Statsborgerforholdet, idet vi som bekendt her i Danmark have en, de fleste andre Steder ujsendt,

Adskillelse mellem Indfødsret og almindelig Statsborgerret. Skjøndt der med Hensyn til Indfødsretten er forskellige Spørgsmaal, som der i alt Fald kan tvistes om — uagtet de fleste af dem dog have faaet en temmelig fast Afgjørelse nu i Praxis — er der endnu flere Tilfælde med Hensyn til Statsborgerretten, hvor det staar saaledes, at det i alle Tilfælde beror paa et temmelig usikkert Skøn, om det kan siges, at en Person er bleven dansk Statsborger eller ikke. Det beror nemlig paa det temmelig usikre Skøn, om han kan siges at have taget fast Bolig her i Landet, og om han kan siges at have den Hensigt her at forblive bestandig. Det er maasse ogsaa omtalt af den ærede Indenrigsminister ved tidligere Forhandlinger af denne Sag, at man netop for Dieblirket har bestræbt sig for og er i Begreb med at forsøge paa i Forening med Sverige at komme til nye og for begge Lande saavidt muligt ens Bestemmelser angaaende dette Forhold, et Foretagende, hvorved man ikke alene vil søge at opnaa at komme i Overensstemmelse med Sverige paa dette Punkt, men hvorved man ogsaa vil naae at faae mere med de almindelige europæiske Grundsætninger stemmende Regler om Forholdet. Thi den Omstændighed, at vi i flere Retninger ere i Modstrid med den almindelige Opfattelse, s. Ex. netop paa det Punkt, som den ærede Ordfører omtalte med Hensyn til gift Kvindes Stilling, foranlediger jo meget hyppig forskellige Vanskeligheder med fremmede Stater, som slet ikke kunne forstå, at en Kvinde ikke ved at giste sig med en indfødt dansk Mand erhverver dansk Indfødsret. Jeg haaber altsaa, at det er en Sag, som uetop nu for Dieblirket er i Begreb med at gjøre et godt Skridt fremad, saa at vi kunne komme til klare, bestemte og mere hensigtsmæssige og tidssvarende Regler baade om Indfødsret og om Undersaatsforhold eller Statsborgerforhold, hvad man nu vil kalde det.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Lovforslagets eneste Paragraf (se Tillæg C.) og Lovforslagets Overgang til 3die Behandling vedtoges uden Afstemning.

Endringsforslag indkaldtes til førstkommande Mandag Kl. 1.